

Sütő Csaba András

utak éjjel, pizsama, testen tapadó

Mihály nagybátyámé

utak éjjel, pizsama, testen tapadó, póló és bokszeralsó, lifeg, alatta jár a hőlég, szandálok az előszobában. hótaposó, súlyos, nagy platójú gép, pofája kaffog a betonon, csiszálja a jeget. cipők kifűzve, ismeretlen tartomány. alszik nyom nélkül, betakarta utca, kerítés, ház.

[MUTATOK NEKED VALAMIT

túl a lámpák beszegte sötéten
az utolsó kerítés elmaradó fái
után a szabadföldre szakadt
homokhátba fogódzó gyökerek alatt

[KIMEGY KILAKATOLJA A BUNGIT VÁLLA FÖLÖTT SZÖKIK A FÉNY

a deszkaajtót kitarja bekukkant nézi a sarokba
támasztott karókat a kinn felejtett kapát
a hangyák lepte zsíros kenyér héját
a cakkosra tépelt újságon ólom és kosz vegyül

A FÉM- ÉS ZSÍR- ÉS FÖLDSZAGÚ HÜSS ÁRAMÁBAN HUNYOROG MAGÁTÓL AZ ÉGTŐL]

kijön visszalakatol indul máma még nem lopott
meg senki egyenesre igazítja a kukorica szárjai elé
levert karó tetején intését az őrzés maga állította
szögeszmerendjét a szándéka szerinti profán írást

[ÜL A KIMENTETT HEVERŐN HÁTÁN CSOROG A VÍZ VAKARJA HÁTÁT

TOLVAJ! HA MEGFOGLAK,
MEGDÖGLESZ.
ITT LAKOK 150 MÉTERRE.

SÜTŐ CSABA ANDRÁS (1979) költő, az *Ambroozia* folyóirat szerkesztője. Legutóbbi verseskötete: *megnéztem újra* (2021).

minek utána a miheztartás elfogyott
minek előtte tolvajlás esne meg márpedig
lászló és kálmán királyok képét nézegette
a padláson talált történelemkönyvben

FACSIMILE BÓLINTOTT HOZZÁ PERFEKT LAIKUS]

hasonmás kétségkívül kifogástalan
repró de engemet mostan csak egyedül
az érdekel a káldi karóit ki lopta el
lakik hát áll százötven mééterre

GÖRNYEDVE A FELSZÁLLÓ POR PÁSZMÁIVAL SZÖTTEN]

lába fáj háta hasogat egész délután
húzta a hurulót puffogott a homok
a leveleket forgató tőkék között
szőlő a homokon nyomós kutak szomjas földje

[A KÉT NAGYÚR A DÉLCEG ÉS A BETEGES

a lovag- és az okos királyok az utolsók
akik tudták mitől döglük a tolvaj
a foglalatba csavart százaz izzó fényénél
kálti latin betűje a díszes miniatúrákkal

A VIZEK KÉK EREI A SÍKHULLÁMZÓ ZÖLD ÉS A SÖTÉTBE JÁTSZÓ BARNÁK
A HEGYEKKEL]

kézzel írja lábbal méri
kézzel taszajtja lábbal igazít
forgatja túrja a földet
innen ellátni a proletárig

[AKKORIBAN ISMERETLEN VOLT

ott halt meg öreganyja
ott volt pólyás csecsemő
az ég bárányszó felhői alatt
ott néztek rá ha kapáltak

[EFFÉLE HUMORRAL FÚSZEREZNI

ott maradt életben született
1947-ben háború után két éhezés
közé gyalog járt anyja a tojások után
gyalog jártak mindenüvé

E NADRÁGSZÍJTELKEKRE HASÍTOTT FÖLD MINT KAPOTT NEVET]

kapáltak ástak vettek etettek
ettik gyümölcs vót kísőbb is elíg
ettik ami csak a gyomrukba befírt
a szikár fák makacsul virágoztak potyogtattak

A SOR KIADTA A VÉGÉN A GYEREKET]

nem tudja a jóisten se miért voltak
szegények félárvák sokan gyerekek
a pusztítás kellős közepébe életet
fújt a nyugatról hazatérő hátán a széllel

NEM HIÁBA NÉZTÉK MEGVAN FELSÍR LÉLEGZIK MÉG]

szolgáltak és bevonultak
ültek tort és ültek nászt
kereszteltek és temettek
néha felnéztek a morgó égre

EVETT ALUDT ÜRÍTETT CSEPEREDETT]

behúzták fejük a válluk közé
ha köztük sistergett a mennyeknek
tűzköve szívták a rettenetes dohányt
álltak a gépnél várták fújjon már a gyár

ANNAK UTÁN ÉS ANNAK ELŐTT FRÖCCSÖT ÉS SÖRT TÖRÜLTEK
HOMLOKUKRÓL A CSILLAGVIZSGÁLÓ RESTIBEN]

kettő-félháromkor megindultak gyalog haza
később kerékpárral aztán a buszokkal
nyugdíjba autó megtakarítás nélkül mentek
töltötték és őrizték a lottószelvényeket

[ÉS JÖTT BÁRHA A REGGEL FÚJTAK HAJNALI TROMFOT

ha összehúzta szájuk a hideg
módjával reszkettek tagjaik
már sötéttel gyalogoltak
korán ázni kezdett rajtuk a ruha

A SZENES KALÁSZOK SZÉNCNCSÚSZDÁZVA VAKOGTAK AZ ÉGRE]

vízért egy romos házhoz jártak
és út sem volt amin a proletárig
elmehettek volna kerülték mindig a másét
hátat fordítottak a fészlő virradatnak

A VÁLTOZÓ ÉG ALJÁN DERENGENI KEZD A TÓCSÁKBA SZÉTFOLYÓ KORONG]

és úgy szakadt rájuk minden este
akárha nem is lenne holnap de volt
és ugyanazzal és ugyanazért és úgy
ahogy keltek a holddal mentek a nappal

HOGY IZMOS KONOK NYAKUKBA SZAKADJON A PIRKADAT]

utak éjjel, melegítő, ázott félcipő, bagzó macskák és szoló tacskók,
száradó vödrök rongyokkal a párkányokon. liheg, körötte jár a lég, elvesz
és visszaad, szuszog. vandálok a tévében. mindent eltaposó, súlyos nagy
pofájú gép, a képernyőfény fehérlik, sárgáll az ablakokban, csiszálja a
kilincset, kezében jeget olvaszt, tarkóján víz csepeg. cipők letéve,
zuhanyrózsából ömlő víz. nyomok lemosva, újratakarta, pizsama, testhez
simuló, ülepszik a felkevert massa, fényben az utca, hűl a kerítés,
süpped a ház.